

Universitätsbibliothek Paderborn

Antonii Bynaei de Calceis Hebraeorum Libri Duo

Bynaeus, Anthony

Dordraci, 1682

Dea Mana apud Romanos.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12835

228 De CALCEIS HEBRAOR.

tamen, cum mensis ex Lunæ cursu conficitur, confusa hæc esse, & μῆνος Mensem & Lunam fuisse, adeoque templum istud fuisse ἡλίου τῆς Σελήνης iēgōr, cum iidem honores utriusque tribuerentur. Etiam LXX. Interpretes Hebræam vocem שְׁחָנִים quæ lunulas notat, μηνίσκος vertunt, quæ vox à μῆνι derivata est, quia videlicet μῆνις est Luna, quomodo voce μηνίσκων pro speciebus lunatis etiam Aristoteles est usus. Legimus & apud Euzebium verbū μηναγρέων, quod est magicis artibus alicui illudere. Scilicet quia magi vel benefici carminibus suis vel cœlo deducere Lunam credebantur.

XI. Apud Latinos idem nomen licet observare in Dea Mana, quam fœminarum menstruis præfecerunt, quæ Græci μῆνες vocant. Videri de ea possunt, quæ vir sanctissimus & doctissimus Augustinus habet. Meminit ejus Deæ & Plinius, verum illius locus corruptissime vulgo legitur. Catulos lactentes adeo pures existimabant ad cibim, ut etiam placandis numinibus hostiarum vice uterentur. Genito ma-

Aristot.
Problem.
Euseb.
πρόβλ.
παρεξ.
lib. 2.

Aug. de
Civ. Dei
l. 4. c. 11.
Plin. l. 29.
cap. 4.

ne